

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת בעלזותך - נשא בחו"ל
י"ד סיון תשפ"ג - אבות פרק ב'

גליון תתקפ"א

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
7:20	8:25	בני ברק
7:05	8:23	ירושלים
8:03	9:23	נשא בחו"ל

בפרשה בעלזותך וענן ה' עליהם יומם בנסעם מן המזנה וכאן באה נ' הפוכה ואח"כ בסוף פסוק לו ג"כ באה נ' הפוכה הנ"ל.

הנה כל דבר הוא מדויק וכל דבר בתורה"ק בא ללמד, וצ"ב לכאן שא"י נ' הפוכה וגם שכפל זאת, כל דבר יש לו פשוטו שהתורה באה ללמד על כל דבר, התנא האלוקי ר"ע היה דורש על כל

תג ותג תילי תילי של הלכות וכל דבר יש לו פשטים עד אין סוף, ואפ"ל שבא לרמוז נ' מרומז על ניסים ונפלאות שבארון הקודש חזו הרבה ניסים ונפלאות הפכיים שהם מסוג ההיפך ממה שבא לעולם, הארון היה נושא את נושאו ואלו שעלה בדעתם שהם נושאים הארון הרי זה היה ההיפך, ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"י,

ובזה להזכירנו בא שהארון קודש הוא ניסים ונפלאות והוא נשא את נושאו, ואין לנו שום השגה אצל דוד המלך בעת שרצו להכניס את הארון היה נדמה לאחד מהמלומים שהארון קודש מתנדנד ח"ו ורצה ליגע בארון ונעבעך הוא נסתלק, ואפי' שכוונתו היתה לשם שמים, אך כל הצדיקים יש בהם דקותדיגע עניינים שאין השגה, לפי שהי צריך לזכור שהארון נושא את נושאו ואם היה זוכר זאת הרי לא היה נגש לארון הקודש,

וזהו לרמוז את הנ' הפוכה כדי לזכור תמיד את הניסים והנפלאות ויזכרו וישמרו ויהיה להם כבוד גדול לארון הק' ולא זו בלבד שלא צריך לשאתו אלא הוא נושא את נושאו, וזאת יש לזכור תמיד.

ועכשיו נבוא לבאר ולתרוץ למה כפל הנ' הפוכה, לפי שהראשון מרמז על המשכן והשני לרמוז לנו שתמיד בכל זמן וכל הדורות והמקדשות בזמן הדמעה"ה, ולכן הוא מרמז אויף די שפעטיגע דורות יש לזכור את הכלל גדול לזיכור מאוד בקדושת הארון אפי' כשיהיו בא"י, ואם יעשו ויזכרו לעשות כן יהיו שמורים מכל רע, והכל יהא תמיד כסדר אי"ה.

הנה אנו רואים כאן אצל השלש שבא מהערב רב דכ' והאספסוף אשר בקרב ופירש רש"י אלו ערב רב שנאספו עליהם, והם גרמו לכל הצרות והם רח"ל לימדו בני ישראל ולא די שעשו צרות אלא גם לימדום לעשות צרות, והם ברצונם הי' לאכול בשר שגרם לכל הרעות, בדור דעה במדבר אין לנו שום השגה ולא ידעו מה אירע שם, אלא מן הכל יש ללמוד א מוסר בפשטות וזהו ראשית כל, צו

שיחת קודש מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

צדיק באמונתו יחיה
אם יש אמונה אין טענות לרבש"ע

שטייגען און אלע עניינים ביר"ש וקיום התורה ומצוות, והרבש"ע אמר לומר לישראל שהם יקבלו בשר, אמר משה רבע"ה והרי ששת אלפים רבוא הם והלא כל בקר וצאן ישחט לא יספיק לכל ישראל, ולכאן משה רבינו כולו אמונה כולו נביאות כולו קודש

קדשים היתכן ששאל שאלה כזאת והרי הבוכ"ע הוא הכל יכול ואין לו שום קושי ומניעה להביא לרבבות ישראל בשר ועוד, אלא הפשט הוא שאכן משה רבינו ידע שהכל יכול הבוכ"ע שהוא ברא העולם באהא קליא באות ה"א, ובוודאי ידע שהבוכ"ע הוא כל יכול, אך אמר לבוכ"ע שבאמת אכן הם יקבלו בשר אך מה יועיל בזה לישראל שיאכלו את הבשר הגשמי הזה, ומה חסר להם, לפי שהערב רב בילבלו את ישראל שצריך א

צורה פון א פלייש, כך הוא נוהג היצה"ר, תובע שיש לראות בעיני הבשר שיש כאן בשר ולא רק זו אלא שיש צורת בשר, ואלו הערב רב הרשעים לא יגמרו לעולם עם תאוותיהם, ולכן זהו מה דאמר משה רבינו לבוכ"ע שבוודאי כך יהיה והי' יתן אך בזה הם לא יסתפקו ויהי' להם רק טענות ומענות, ולכן זאת היתה טענת משה רבינו ע"ה, ועל כך ענה לו ה' היד ה' תקצר, שיתן להם בשר כזה שלא יהא להם שום טענות.

וזה היה דקותדיגע ענין שלא היה צריך משה רבע"ה לשאול את האם הם יסתפקו בזה הבשר כי אם הרבש"ע אמר שיתן הרי הכל יבוא על מקומו בשלום ואין לשאול שאלות על הבורא ית"ש.

ואין לנו שום השגה במשה רבינו מהימנא, שהיה הענו מכל האדם ומכל בני ישראל אשר על פני האדמה. והוא ג"כ מרומז ברש"י הק' בתוך העניינים עיי"ש (יא, ג), ולאו דווקא על זה הענין אלא כך משמע מכאן, ויתכן שאפ"ל שהוא מרמז על עניינינו זה, וכן על עוד עניינים, לכן אי' שם שאמר משה שילך לפייסם א"ל ה' עתה תראה היקרך דברי שלא ישמעו לך, משה רבע"ה היה אהבן כש' ישראל והלך לפייסם ואמר להם היד ה' המשך בעמ' ב'

דברי תורה ממורינו הגה"צ המשפיע אב"ד דקהילתנו שליט"א

ויאמר משה וגו' הצאן ובקר ישחט להם כי (יא, כא-כב) עיין באה"ח הק' שמתה על תמיהתו של משרע"ה שאמר שלא יספיק להם צאן ובקר ודגי הים היפלא מה' דבר, וגם בלא נס אפשר שימצא להם כדי צרכם עיי"ש. וי"ל עפ"י מה שכתב בספה"ק קדושת לוי (פ' שלח) עה"פ ויאמר ד' סלחתי כדברך ופירש"י בשביל מה שאמרת פן יאמרו וכו' ולכאן מה בא רש"י להשימענו בזה. ונראה דכוונת רש"י משה טען בתפילתו שלא יהא ח"ו חילול ה' שישמעו מצרים ויאמרו מבלי יכולת וכו' אולם בידי הקב"ה להטות לב המצריים שלא יאמרו כן ולא יהי' חילול ה', אלא מכיון שכבר יצא מפי משה שכן יאמרו בוודאי כן יהי' וזהו סלחתי כדברך ופירש"י בשביל שאמרת פן יאמרו, לכן סלחתי עיי"ש.

ועפ"י י"ל אפשר שכוונת משה רבינו היתה לבטל הגזירה של עד חודש ימים עד אשר יצא מאפסכם והי' לכם לזרא וכדאיאת ברש"י לדעת ר"ש שמשנה טען אתה אמרת אתן להודש ימים ואח"כ תהרגו אומה גדולה כזו הצאן ובקר ישחט להם ואח"כ כדי שיהרגו וכו' עיי"ש, וכדי לבטל הגזירה אמר משה שא"י שישחט להם צאן ובקר ומצא להם, ואף שבוודאי בידי הקב"ה להמציא להם, מ"מ עיי' דיבורו של משה שאמר שא"י להמציא להם בודאי כן יהי' שלא ימצא להם וכל זה היתה בכדי שלא תתקיים הגזירה באכילתם בבשר, אלא שלבסוף נתקיימה הגזירה כי משה רבינו לא הזכיר רק צאן ובקר ודגים, ועילת כל העילות והסיבות קיים גזירתו בהביאו שליו שהיא מין עוף ועוף הזכירו משה רבינו בתפילתו אבל צאן ובקר שהזכיר משה רבינו נתקיים ותגור אמר וקם.

וראוי להעתיק לשון שיטה מקובצת (בב"ק ג.) במעשה בביתו של נחוניא חופר שיחין שנפלה לבור גדול, באו והודיעו את רחב"ד, שענה ראשונה אמר להם שלום וכו' אמר להם לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי, אלא כך אמרת דבר שאותו צדיק מצטער בו יכשל בו זרעו. אמר רבי אחא אעפ"כ מות בנו בצמא, שנאמר (תהלים ג) וסביבו נשערה מאד, וכתב בשיטמ"ק וז"ל, יכשל בו זרעו. ואע"ג דמת בנו בצמא מ"מ לא נכשל באותו דבר ממש, ולרבינו נראה לפרש, אמרתי, כלומר השמעתני דבר זה לפני הקב"ה והם דבר שנצטער וכו' והסכים הקב"ה לדברי שכן דרכו של הקב"ה שמסכים לסברת הצדיקים שבדור, וכשמת בנו בצמא כבר מת רבי חנינא, וכן מציעו בהגיגה שלא היו אומרים דבר במתיבתא דרקינא בשם רבי מאיר מפני שלמד מאהר, עד שאמר רבי אבהו לאיליה ומאי איכפת ליה, אגוז מצא בירד את האוכל וורק את הפסולת והסכים הקב"ה לדעתו ואמרו מכאן ואילך דבר בשם רבי מאיר, עכ"ל.

וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלוקים וישישו בשמחה
ברעותא וחדוותא עילאה, הננו לברך רוב ברכות מעומק הלבבות, לעטרת ראשינו ותפארתנו, מאיר נתיבותינו ומורה דרכנו מאלפנו בינה ודעה, מפיו אנו חיים וממימיו אנו שותים

מבוד קדושת מרן אדונינו מורינו ורבינו שליט"א
להגל שמחת הולדת הנין נכד לבנו הגה"צ רבי אהרן בידרמן שליט"א

יה"ד מלאשב"ש שזיוכה רבינו שליט"א להאריך ימים על ממלכתו בבריות גופא ונהורא נפישא, צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה, לאורו ניסע ונלך ומברכות פיו נתברך אנו וכל עדתנו וקהל אנ"ש ברחבי תבל, ויהי רצון שזיוכה רבינו להוסיף ולשאוב נחת דקדושה מכל יוצ"ח ומאיתנו תלמידיו כבנים, עדי וילכנו קדם פני משיח צדקנו במהרה בימינו אמי"ה.

ביראה עילאה ובחרדת הקודש מברכים - רבנו והלמידיו - המערכת - קהל חסידי לעלוב

דברים חוצבי להבות אש
שאמר רבינו הק' לבנו
הגה"צ הדובר מישרים
המשפיע הדגול מורינו רבי
אלימלך בידרמן שליט"א
עבור גליונינו הק'.

בענין חומרת התאוות אשר
דבוקים וקשורים באדם
ככלב גם לאחר מיתתו, באם
אינו עוזבם ואינו שב
בתשובה.

האספסוף אשר בקרבו
התאוות תאוה וישבו ויבכו גם
בני ישראל ויאמרו מי
יאכילנו בשר (במדבר יא, ד).
הדיוקים בפסוק רבו:
(א) מהו כפל הלשון התאוה
תאוה.
(ב) מהו הריבוי גם.

(ג) הרי ידוע שבבני ישראל
ברום המעלה אז נקראים
בני ישראל, וכשהם בשפל
המדדגה מכונים בני יעקב,
ואם כן צריך עיון מהו
הלשון ויבכו בני ישראל
לכאן.

(ד) הרי מבואר בספה"ק דכל
התאוות מקורם מאכילה
שאינה כדבעי כמו"ש (דברים
לא, כ) ואכל ושבע ודשן
ופנה אל אלהים אחרים וגו'
ונאמר (שם לב, טו) וישמן
ישורון ויבעט, וכדאי'
בזה"ק (תרומה קנד:): בגו
מכליא ומשתיא יצר הרע
מתרבה במעוהי דבר נש,
משא"כ על המן הרי איתא
בגמרא (יומא עה:): לחם
אבירים אכל איש, לחם
שמלאכי השרת אוכלים
אותו, אם כן איך הביאם
המן למצב של התאוה
תאוה.

ולתרץ כל זה יש לומר
[הרוב ממנו נשכח] עפ"י

הוצב להבות

דא"ח מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו
הקוה"ט זיע"א

הדברים שכתב המהר"ל זיע"א ויסוד דבריו
הקדושים הוא, עפ"י דברי הגמרא (ע"ז ה.).
אמר רבי שמואל בר נחמני א"ר יונתן כל
העובר עבירה אחת מלפפתו ומוליכתו ליום
הדין שנאמר (איוב ו, יח) ילפתו ארחות דרכם
וגו', ר"א אומר קשורה בו ככלב וכו', ומבואר
דהני רשעי ישראל אפי' בשכבם בקבר,
בקברות התאוה, אדוקים המה עדיין
בתאוותיהם המגונות, וחוצץ ממה שצדיקים
לעבור צירוף אחר צירוף, יסוריהם הגדולים
הם שהם אדוקים וקשורים בתאוה ואינם
יכולים להגיע לזה, ע"כ דבריו הק'. וי"ל דזה
היו יסודי האספסוף, דבאמת אדרבה המן
זיכר וטיהר נשמות ישראל כמאמר הגמ'
(יומא עה:), ברם האספסוף התאוה תאוה,
התאוה דייקא, היינו שהם חפשו את התאוה,
ויסוריהם היו שלא יכלו להגיע לזה, כי המן
זיכר וטיהר אותם עד שנתבטלה תאוותם ע"י
מזון הרוחני, זה היה כח האספסוף.

ועוד בחינה הי' 'בני ישראל' שהם היו ברום
המעלות והמדדגות, ויובן ע"ד המסופר מזקני
החסידים, דבעת זקנתם לא הרגישו טעם
מתיקות העבודה, והסביר הרה"ח רבי יואל
אשכנזי ז"ל מעי"ה"ק טבריה ת"ו, דבימי
הנעורים היה להם מלחמת היצר, והיו גיבורים
ושליטים ביצרים, והעונג רוחני ממלחמה זו
ממנו שאבו מקור חיים לכל נפשם ומאודם,
משא"כ בעת זקנתם דלבם חלל בקרבם. וזהו
בחי' מאה"כ (מלכים א, א) והמלך דוד זקן בא
בימים וגו' ולא יחס לו, דהיינו שהגיעו לו ימי
זקנה שאין בהם נסיונות.

וכן ידוע מהרה"ק בעל בית אברהם מסלאנים
זיע"א שבישיבתו בבארנאנוויטש היו
בחורים עובדי ה' ומתמידים גדולים, ופעם
בסוף הזמן בערב פסח העניקו כעין פרס
למצוייני הישיבה שיכנסו לקודש פנימה
והבית אברהם אמר להם שיחה, אחר שנכנסו
לחדרו הביט בהם ולא אמר להם מאומה אלא
אמר להם בזה"ל ללא שום הסברים, מה אומר
בעל ההגדה, ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי
עדיים וגו' ואת ערום וערי'ה (יחזקאל טז, ז),

אחד הבחורים שהיה שם סיפר
שלא מצאו להם מקום מרוב
פחד כי הבינו דבריו הקדושים,
ותרבי ותגדלי - לומדים הרבה
ומתפללים הרבה וכו' - ואת
ערום וערי'ה, אחר הפסקה של
כמה דקות המשיך בתנוחה
אחרת, אבל מה ממשיך שם
בעל ההגדה, ואעבור עליך
ואראך מתבוססת בדמיון (שם,
ו) - דהיינו שופכים דם במלחמת
היצר, אז - ואומר לך בדמיון חיי - מיט
אזא בלוט קען מען לעבען [עם]
דס כזה יכולים לחיות].

וזהו הפי' וישבו ויבכו גם, לרבות
בכיה אחרת של בני ישראל,
שהם ברום המעלה, והם ככו מי
יאכילנו בשר, כי המן זיכר אותם
עד שהגיעו להתרוממות כזאת
שלא היה להם כלל מלחמה,
ולכן ככו מי יאכילנו בשר,
וכמו"כ עזה"ד אמרו ונפשנו
קצה בלחם הקלוקל, דהיינו
לחם שאין בו מלחמת מצוה
בעבודת השי"ת, ובכיייתם היתה
על כך, שיהיה להם על מה
להתגבר בכדי להגיע לתכלית
בריאת האדם, וכמאמר הרה"ק
מליז'ענסק זיע"א בצעטיל קטן
(אות טז) האדם לא נברא בעולם
רק כדי לשבר את הטבע. וכזה
מתורץ כל הקושיות.

אמנם לכאורה יש להבין, אם כן
למה נענשו בני ישראל על
בכיייתם הנעלה. אלא התורה
ללמדנו באה יסוד העבודה
ושורש החסידות שהאדם צריך
ומצווה לעבוד את בוראו במצב
בו הוא נמצא, ואל לו לחפש
גדולות ונצורות ולא ידרוש לו
נסיונות, אלא במצב בו העמידו
אותו מן השמים, כל אחד ואחד
בכל מצב שהוא, דייקא שם,
באותו מדדגה, צריך לעבוד את
בוראו.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

תקצר וכו' למה הנכם באים בטענות לבוכ"ע, אך הם לא שתקו ואמרו פשרה היא זו, דמשה רבע"ה אינו יכול להביא להם
בשר ממילא הוצרך להביאם לזה שיקבלו בשר כדי שיראו שלא קצרה ידו של הקב"ה ואח"כ נענשו על זה, שלעכ"טס אויף
אלע שלעכטע גויים.

וא"כ מה היה די דקותדיגע ענין כלפי משה רבע"ה, אלא היה צריך לידע שאם הרבש"ע הבטיח ליתן להם הרי הם יקבלו,
משה רבינו די גרעסטע נביא און די גרעסטע מאמין שהוא היה משפיע אמונה לכל ישראל, כדכ' בא בחקוק והעמידן על
אחת וצדיק באמונתו יחי, אם יש אמונה אין טענות לרבש"ע, והרבש"ע נתן רק טוב והכל בכוח האמונה און מיט די
ריכטיגע אמונה זוכים לכל הישועות ולכל התורה ומצוות ברו"ג.

השי"ת יעזור מיר זאלן שטייגען באמונה שלימה ואמונה פשוטה בבוכ"ע אליין ובמשה רבינו ובכל הצדיקי אמת מרן
הבעש"ט ותלמידיו הק', ויאמינו בה' ובמשה עבדו המרומז על כל צדיקי הדור, משה שפיר קאמרת, ולכן יש לנו לחזק
ולהתחזק באמונה שלימה ובמשה רבינו, ובאמונה פשוטה אויף א זיסע אופן אויף אייביג.

א מעשה

בהעלתך את הנרות כוחה של תפילה - הבן
של המנקה שגדל לאחד ממרביצי התורה
החשובים

חש הגר"ג רבינוביץ שליט"א: סיפר לי הרה"ח
המפורסם רבי אלימלך עשעין זצ"ל, מלמד דרדקי
וותיק, מחשובי המלמדים שבתלמוד תורה "עץ
חיים" שבירושלים עיר הקודש למעלה משישים
שנה, [אחיו של בעל "המסורת" זצ"ל], על נער אחד
מתלמידיו, שהיה נקרא הבן של 'אנשי ירושלים' של
מעלה!

נער זה שלמד בכיתתו של ר' מיילעך באחד
המחזורים היה ילד מופרע, הוא לא עשה חיל
בלימודיו והפריע הרבה בכיתה, התנהגותו מאוד
לא הלמה את הליכי החידור החשוב.

אך בהיותו בן למשפחה בן בעלי תשובה, היה
קשה לסלקו מן התלמוד תורה, לפי שצדק כזה היה
מכאיב מאד למשפחה ופוגע בהם קשות איך שהוא
הצליח אביו להכניסו לחידר, ועתה כבר לא יכלו
לסלקו משם, אבל כאמור לא ראו בו לא ברכה, ולא
הצלחה!

החליט אפוא המלמד החשוב להזמין את האב
לישיחה נוקבת, ולנסות לטכס עצה יחידו. מטעם
ההנהלה יצרו קשר עם האבא, וקבעו לו זמן
לפגישה עם ר' מיילעך.

בשעה היעודה הגיע אכן האב לתלמוד תורה,
ומשקך ראה המלמד החכם את האבא ואת צורתו,
מיד הבין את כל אשר לפניו... האב כבר היה מודע
היטב לבעיות והקשיים שמהלך הבן קיר שלו,
אבל טען שאינו לו שליטה על הילד, וגם הוא מצטער
על כך שאינו רואה שום הצלחה בחינוכו, ואינו יודע
כיצד ניתן להחזירו לדרך הישרה. - לפיכך סיכם
האבא: "איני יכול לעשות ולא כלום!"

המלמד הוותיק ניסה להציע לאב להצמיד לילד
מורה פרטי, שיעזור בחינוכו ובקידומו בלימודים.
היסבירו לו שלפעמים הצמדת 'חונך' הקרוב לנפש
הילד לחיו, ומתחבר עמו באהבה וקירוב לב ונפש,
מועילה מאד לא רק להצלחתו בלימודים, אלא גם
לכללות חינוכו ועיצוב נפש הילד ומידותיו לטובה.

האב דחה את ההצעה, בטענה שאין לו שום
אפשרות לממן עוד מורה פרטי או חונך, 'בקושי'
מחזיק אני את משפחתי מעבודות ניקיון בית
המדרש ושאר מקומות מדמנים, ואין באפשרותי
בשום אופן לעמוד בנטל של הוצאות נוספות! ואם
כן - חדר שוב על טענתו - מה יכול אני לעשות?
איני יכול לעשות ולא כלום!

לפתע התרגש המלמד החשוב, הוא חבט בחוקה
על השולחן ואמר בקול חזק, טעות גדול היא בידך,
יכול גם יכול אתה לעשות הרבה מאד, יכול אתה
להתפלל! הנה הבן שלך נמצא בבעיה רצינית, חיו
מתפתחים לאפיקים בלתי רצויים בלשון המעטה...
יכול אתה להרבות בתפילות עבורו, ולשפוך דמעות
כמים!

האב כשומעו, ניצת בו זיק שלהבת קודש ויילא
לב תפילה, הוא לא הסתפק בתפילות ובכיות
הרבות שלו ושל אשתו, אלא חיפש עצות נוספות
להרבות בתפילות עבור בנו. הוא התגורר באחת
השכונות העתיקות הקרובות לשכונת 'שערי חסד'
הקדושה, בשכונתו גרו כמה תלמידי חכמים
חשובים, גם באותה חצר, וגם בשכונת שערי חסד
הסמוכה. הוא פנה אליהם ושח להם מקרב לב את
צרת בנו, ואמר להם: איני מבקש מכם תרומה
כספית כלל, רק 'תרומת זמן', הקדישו נא זמן מועט
ביום, כמה דקות, והתפללו נא עבור בני, כך ניגש
לכמה וכמה תלמידי חכמים בבקשתו זו.

והנה הם נענו לבקשתו בחפץ לב ובכבוד ראש,
כאשר כבר ראו את הילד והכירו את הליכותיו,
[בהיותו בן 'המנקה' של בית הכנסת], וכמאמר
החכם מכל אדם בספר החכמה (משלי כ, יא): "גם
במעלליו יתכר נער, אם זך ואם ישר פעלו" - והם
אכן ניגשו להתפלל עבור הילד.

גם כמה שכנים תלמידי חכמים לקהוה ללמוד עמו
מעט בבית הכנסת, זה עשרים דקות זה רבע שעה,
ופקחו עיניים על חינוכו, קירבוהו וחיזקוהו
ועודדוהו. ואף נוצר קשר עם המלמד מהר"ר
אלימלך הנ"ל, שכששמע מהנער שלומד עם אלו
התלמידי חכמים שמח מאד, כי הכירם לאנשי
צורה, והוא כיוון אותם כיצד ומה לדבר על לב
הילד.

והנה לא עברה תקופה ארוכה מאז שהתחילו
התפילות, והנס התרחש לפליאת כל רואיו הוריו
ומוריו, לב הנער התהפך לטובה מקצה אל קצה.
ואכן לא בכדי, סיים ר' מיילעך, הוא נקרא בין צוות
המלמדים הבן של 'אנשי ירושלים' של מעלה! שכן
הם שהתפללו רבות עבורו, ואף לימדו אותו הרבה
תורה, וכל המלמד את בן חבירו תורה כאילו ילדו.
כחיים הזה גדל הילד, ונעשה גדול מאוד בתורה,
והוא משמש כאחד מגדולי מרביצי התורה שבארץ
הקודש.

על הצדיקים

הרה"ק רבי אהרן מקארלין ז"ע ב' הבית אהרן יומא דהילולא י"ז סיון (תרל"ב) {סיפורים נפלאים במחיצת תלמידיו רבוה"ק מלעלוב זיע"א}

אל אותם חסידים אמרו: קיינער קען מיר נישט זאגען פשט, ביז דער בית אהרן דארט מיר אליין זאגען. (אף אחד אינו ימול להסביר לו פשט, עד שהבית אהרן בעצמו היה צריך להסביר לו) *

מסופר שבלילה אחר, אחר שיצא מהיכל הקודש של רבו הבית אהרן שם שוחחו בקודש ביניהם שעה ארוכה, נכנס בנו הק' מוהר"א ז"ע, ונשתהה עם עד אור הבוקר, ובעת צאתו פגע בהרה"ק הרד"ש ז"ע, ונענה אליו בחיבה בלש"ק: "יאהר זענט נאך דא, מיר אהבן גיהאט א שמועס מיטן טאטאלע וועגן אייך פינפט אהלבן שעה (ארבע שעות ומחצה) אזי בן אונז געבליבן אז איהר וועט זעלן, וועט אזי זיין א ערליכער יוד. (אתה עוד שם? היה לנו שיחה עם אבא בענין ארבע שעות ומחצה, וממנו הוסק שאם תרצו תוכלו להיות יהודי ערליכער). *

בעת שנפרד זקני מרן אדמו"ר הרד"ש ז"ע ז"א מהבית אהרן ז"ע לאחר שהתנופף בצל קדשו כמה חדשים, שאלו זקני מה יעשה אם יצטרך לבקש עצה לישועה וכו' ואין באפשרותו להגיע בכל עת לקארלין מחמת קושי הדרך, והשיבו הבית אהרן, שכל עת שיוקדש לבקשה יתנו קוויטל חתת הער מראשותיו, ופ"א נישג הבית אהרן להרה"ח ר' אברהם אשר אליאך זצ"ל ששהה באותו זמן בקארלין ואמר לו: הלילה קראנו את הקוויטל של הרה"צ רבי דודיל מירושלים. והחסיד הנ"ל היה בקי בסדרי הדואר וידע בביתו שבמסך זמן מהותו בקארלין לא הגיע שום מכתב מירושלים והתפלא מאד על דברי הרה"ק הבית אהרן, וכשהזכיר לאר"י בהיפגשו עם הצדיק רבי דודיל ז"ע סיפר לו את כל התנין וענהו אמת ויצבי בדיוק באותו יום כתבתי קוויטל והנחתיו מראשותי. (מרן אדמו"ר הרמ"מ ז"ע א') *

פעם הגיע מרן אדמו"ר הרד"ש ז"ע ז"א לקארלין בפרוסת חג השבועות, ובשבת קודם התג נסע רב הק' הבית אהרן ז"ע לעיירה סמוכה לשבות שם שבתו, וזקני רבינו יצאל לשם להיות בצוותא עם רבו הק', ומחמת השבתות היוהו עליו הבית אהרן שילון עמו ובאספלא שלו. ובאשמוזת הבוקר נשקם הבית אהרן לומר ברכות השחר לא רצה להקיץ את רבינו ואמרם בחשאי. (פרי ישע אהרן) *

פעם כשהי' מרן אדמו"ר הרד"ש ז"ע ז"א בקארלין ולפני הימים הנוראים חלה ל"ע, ואז הגיע עולם גדול, ואמר רב הק' הבית אהרן ז"ע שיעשו מקום מרווח עבור רבינו ושלא ידחפו אותו, וציווה שיכניסו מיטה לבימה"ד ושיעמידו המיטה על יד הבימה, כדי שיוכל להמצא על יד הרה"ק, וציווה שיעמידו לו משמש שאם ירצה משהו יגישו לו. (שם) *

ידוע המעשה שרבו הק' הבית אהרן ז"ע ז"ע נהג לחלק לאברכים בכל לילה פרוסת לחם (קאנן ברויט) למשמירה, וכשהושיט ר' דודיל את ידו לקבל אף הוא. נענה אליו רבינו הוקן בלש"ק: "דו דארפטיט נישט" (אתה אינך צריך) לשיא הקירוב הכבוד והיוקד שחלל שם אצל רבו הק' היו הדברים שאמרו לו רבו בעת נטילת הפרידה ממנו בחזרתו לארה"ק בלש"ק: "דודיל פארסט שוין אוועק. אז מיר דערמאנען זיך אז דו פארסט אוועק גייט אונז אויס אונזער הארץ, נאר וואס זאלן מיר דיר זאגן, איך מיט דיר און דו מיט מיר בזה ובבא". (אתה כבר נוסע מנאך? כשאנו נזכרים שאתם עומדים לעזוב, הלב נצטב, רק מה אומר לך, אז ואתה בזה ובבא). כל זה היה בצעירותו, שכן רבו הק' נסתלק בשנת תרל"ב כשהוא בן כ"ח שנים בלבד. *

הרה"ק נסתלק ביום טו"ב סיון תרל"ב ומנוחתו כבוד במאליונו, השאר אחריו את בנו הקדוש רבי אשר מטסאלין ז"ע, ואת התנין הקדושים: רבי אברהם יעקב מסאדינורא ז"ע, ורבי דוד מולאטפולין ז"ע בן הרה"ק ר' יוחנן מראמאסטרייווקא ז"ע. **זיעו בי"א**

שעמלו נשא רבי והנחוזה מהשמים במעגלי צדק, כי עוד לפני נגיעתו בידית דלתו של הבית אהרן נפל עליו פחד ומורא גדול באופן שהורגו חז"ל שיהא מורא רבן כמורא שמים. אח"כ נכנס ובלה במחיצת הקודש שעה ארוכה ויצא בשלום שהבין את כנות דבר הבחנתו הראשונה, שכאן הוא מקומו לקבל מרות, ומיד קיים זאת בהתקשרות עצומה אליו בכל נימי נפשו הק' ואותו ראה כרבו המובהק לכל דבר, וממנו שאב את אוצרות ומעיינות חכמתו ותורתו. **רבו** הק' הבית אהרן ז"ע ראה תיפק את אשר לפניו, שהוועיד הקב"ה שלחו אליו ציר אמונים להסתפק בהחלטו, פרי תואר, כלי קיבול, מוכשר ומפואר נדיר ביופיו וזהירו, ופתח לפניו לרווחה את דלתות שערו והראוהו אותות חיבה יתירה נודעת כמים הפנים לפנים. *

עוד סיפר כ"ק מרן רביה"ק הרמ"מ ז"ע ז"א שפ"א בהגיע רביה"ק מרן הרד"ש אל רבו הק' בעל הבית אהרן ז"ע (בשנת תרל"א, והוא אז כבן כ"ו) סר לנוח מעט מעייפותו, ועבר בס' הוא הרה"ק מוהר"א ז"ע (הצער) והעיקר עליו נמטו בעת נמו שנת ישרים עמד והתבונן בו שעה ארוכה ולא גרע עיניו מעליו, ואח"כ קרא לאביו הקדוש נ"ע בהפטירו אליו בלש"ק שם, וזוועטטו זען וזי דער ארץ ישראל יונגערמאן שלאפט (אבא, בוא ותראה איך האברך מארץ ישראל וישן). והבית אהרן העיקר אף הוא נמט קדשו עליו בהתענינות יתירה, ואח"כ נענה בלש"ק: "אוי שלאפט ער ווי א איד". (ועוד איך שהוא יושן כמו יהודי). והיה מרן רבינו הרמ"מ הוזה ומפלא את הייבורים בעוגת קודש 'אוי שלאפט ער ווי א יוד'. *

סיפור רבינו מרן הרמ"מ ז"ע שמשגיע זקנו מרן הרד"ש ז"ע ז"ע לרה"ק הבית אהרן ז"ע, אמר הבית אהרן למשמשו שילך עם מרן הרד"ש להראות לו רחובות העיר, וכשלקח אותו ברחובות הצדדיים והשקטים הלך עמו, אך כשהגיעו לרחוב הראשי שבו המולה גדולה המון רב, לא רצה רבינו שישם אופן להמשיך לילך, באמרו שאינו מסוגל ליכנס שם, ומגיבו משם ריח זען וזי דער ארץ ישראל, באמרו שהוא מצווה ועומד להוליכו ברחובות, וזהו להבית אהרן ואמר שאינו מסכים לילך בשופ"א. ואמר הבית אהרן "ידעתי גם ידעתי מי הוא האברך הזה, אך רציתי שגם אתם תדעו". **ואמר** ע"ז רבינו הרמ"מ ז"ע שזאריך, במקוה בירושלים עיה"ק, עקב המחלמה לא החליפו המים זמן רב מאד, ולא רצו אנשים לטבול במקוה משום הריח רע, ורבינו הרד"ש לקח מן המים ושטף את פניו הק', ואמר: "הא, הא, וסיים על כך רבינו זיע"א ואמר "צדיקים האבן א שמעק". (צדיקים מרחימים). *

מרן אדמו"ר הרד"ש ז"ע ז"א היי אומר שיש הבית אהרן ז"ע ז"א סאמעוואר ווען ער איז ווארעם קלאפט עס הוים און מאמט א גרויס רעש אבער ווען ער קאכט ווערט ער שטיל... (קוממקט משהו מתחמם וזותה הוא עושה רעש, אבל כשהוא באממק לרתוה הוא בקול שקט). (מרן אדמו"ר הרמ"מ ז"ע ז"א בעריכת השולח"ט טו"ב סיון תשל"ח) *

פ"א התבטא מרן הרמ"מ ז"ע ז"א בל"ק: "דעם אלטען רבין [-כך נקרא הבית אהרן בפ' חסידי קארלין] האב איך נישט גיקענט, נאר זיין תלמיד דעם זיידען ר' דוד האב איך גיקענט און הער איז גיווען אזוי גרויס, אזי ווי גרויס איז שוין גיווען דער רבי [-את האדמו"ר הוקן לא הכרתי, רק את תלמידו זקני ר' דוד הכרתי, והוא היה כ"ב גדול, מי וידע כמה גדול הרבין]. *

פעם ישב מרן הרמ"מ ז"ע ז"א בעריכת השו"ט ולמד כדרכו בספח"ק בית אהרן, ושאל את קני חסידי קארלין שישבו שם איזה ביאור בדבריו הק', ולא ידעו לאמר, אחרי כמה רגעים פנה רבנו לפניו להביא

הרה"ק נולד לאביו הרה"ק ר' אשר מטסאלין ז"ע, ביום ער"ה סיון תקס"ב ובי"ט שני של שבועות הונס בביתו של אאע"ה והרה"ק ר"מ מלעמוביטש אשר היה שם נתכבד באמירת תרומתו ואמר בלש"ק בהגיע לתרומת "ויקרא שמו בישראל" מורה מורינו הרב ר' אהרן, ואח"כ בירך את הרך הנימול בשלש דברים "דו ואלסט זיך נישט נארן, און גאט נישט נארן, און לייטן נישט נארן. **כ"ק** מרן רביה"ק הרבי הרד"ש מלעלוב זיע"א הי' תלמידו המובהק ואף הוא השיב לו מלא הופניים אהבה וקירבה יתירה.

השמחה במשנת בעל הילולא ז"ע
באחד הפעמים כשדיבר הרה"ק הבית אהרן ז"ע בגנות מידת עצבותו הוסיף בתוך דבריו את הכתוב (תהלים טז ה) "ידם עצבותם אחר מהו" וביארו בשפה ברורה. באותה שעה עמד שם ג' מחסידיו - וראה זה פלא כל אחד מהם שמעו והבין את ביאור הלקרא באופן אחר, כפטיש הזה המפוצץ ויוצא ממש כמה חלקים. האחד שמע מפה קדשו שביאר ירם עצבותו הארץ מרבה האדם את מידת העצבות לשכון בלבו, ואת על יד שאחר מהרו שאינם מאמינים בטוב מצבם ומנסים למרוד הארץ מרבה האדם את מידת העצבות לשכון בלבו, ואת על יד ולהקדים את האחר והמואחה. על ידי כן המה נופלים בעצבות. **החסיד** השני העיד ואמר בשם רבו הק' לאמר, ירם עצבותם אם האדם מתחיל להתנהג בריבו העצבות, איך אחר מהו אותה העצבות ממהרת ומביאה אחריה עצבות נוספת, ואילו השלישי שמע מהבית אהרן ביאור, ירמו עצבותם על ידי שהאדם מרבה את עצבותו, על ידי כן אחר מהו מלשון 'מוהר הבתולות' מתנה. כי בריבו העצבות הרי הוא כמעניק מתנה ושי לכזה האחר היינו הסטרא אחרא.

עוד סיפור חסידיים שבשעה שהעיר בעינת הארץ לאחד מנכדיו על ענין השמחה ונגות העצבות, נענה הנכד ואמר לו, זקני הקדוש, הלא יש די והותר מצוות ועבירות שאינני מקפיד עליהם כראוי, מדוע בחרת להעיר על מידת העצבות שמיחה היא, וכלל אינה עבירה. ענה הבית אהרן, אכן עבירה איש עבירה אך הוא אבי אבות כל העבירות, כי מנהג ומה עבירות נמשך אליהם האדם על ידי שקיעותו בעצבות, לעומתה, השמחה איננה מצוה אך היא המביאה לכל מצוות האמורות בתורה.

הקירבה המופלאה בין מרן רבינו הרד"ש להרה"ק הבית אהרן ז"ע

מרן אדמו"ר הר"ה"ק רבי דוד צבי שלמה מלעלוב זיע"א בהיותו אברך צעיר לימים כבן עשרים ושלוש נטל על שכמו לתוד ולהשג במטמונים אחר רב ומורה להורות לו הדרך בה לך, ואף היותו תחת צילו של אביו הגדול הרה"ק רבי אלעזר מנעיל זיע"א הרגיש בצורך היות לו מורא רבן אשר הוא עצמו אמר 'אז פון א טאטין האט מען נישט אזוי מורא ווי פון רבי', ואחר שהחליט שלא להתחשב בשום מניעות ומכשולים יצא את גבולות ארה"ק לחפש ולמצוא את שאהבה נפשו ומחשם מצעדי גבר כוננו והגיע בדרום למדינת פאסטריא לעיר הביירה וינה ושם שונה באותה עת לצרמי רפואה הרה"ק הבית אהרן ז"ע. ורבינו מרן הרד"ש ז"ע ז"א סר למקום אכסנייתו לקבל הימנו ברכת שלום, ויהי אז גנוע נעם בקלאמקע' שלו נפל עליו מורא גדול ואבריו מתריתן אל לדא. **וסיפור** נכדו הבינו מרן הרמ"מ מלעלוב זיע"א, שעוד לפני כמסות אל הכל הקדוש של הבית אהרן הרגיש בנפשו

הילולא דצדיקים	
ט"ז סיון	רבי מרדכי מנחם 'הארמו"ר הצעיר' ב"ד ישראל יצחק מוורקא (תרכ"ח) - רבי ברוך יוסף ז"ק ב"ד ישראל מקראסילוב חתן רבי דוד שלמה מקוברין (תש"ט)
י"ז סיון	נעקח"ש רבי שלום אליעזר הלבנרשטאם מראפעפערט הי"ד בן הדברי חיים מצאנא (תש"ד)
י"ח סיון	רבי אהרן ב"ד בית אהרן מקארלין ב"ד אשר (תרל"ב) רבי צבי הירש ב"ד לייבל בוויא מקלם (תרע"א) רבי משה מרדכי ב"ד ר' עקיבא אפרים שטענער ב"ד מגד שמים (תש"ד) יוסף צבי פארהאנד ממוקאנאווא - אהל משה - רבי אברהם כ"ן שרענצליס ר"מ דלמבו ופרנס ועד ד' ארצות ב"ד ישראל יחיאל הכהן רפפורט ב' איתן האורח - תל' הסמ"ע (ת"א) רבי יששכר דב בער הסב"ק מראדווייץ ב"ד יצחק (ת"ג) נעקח"ש רבי יעקב אלימלך מדעשה ב"ד יחוקאל... ורבי חיים מנחם מענדיל ב"ד משה פשט מדעשה הי"ד (תש"ד) רבי יהודה ב"ד יעקב י"ד עטר דוד האוה"ח הק' (תצ"ג) רבי יעקב אב"ד טוטישין ב"ד יהושע חותן האוהב ישראל מנחם נחום ב"ד דוד מסקוידא - ארה"ב (תש"ו) - נעקח"ש רבי יחיאל מיכל ב"ד אליעזר מנמרוב ב"ד שבירי לוחות הי"ד (ת"ג)
י"ט סיון	רבי מרדכי אב"ד ליסא ב"ד צבי הירש אב"ד מעזריטש (תקי"ג) רבי מנחם נחום מאיצקאני ב"ד אברהם יהושע העשיל מאדואר חתן ר"י מטוורטקוב (תרצ"א)

כ"א סיון	רבי נתן דוד הכהן הולנדר אבד"ק אמסאנא ב"ד יוסף (תר"ג) רבי שרגא פייבוש שנייבאלג ב"ד דוד צבי ש"ת שרגא המאיר (תש"ט) רבי ישראל דן טאוב ממוז'יץ ב"ד שמואל אלי' (תתש"ו) רבי יוסף ב"ד עמנואל אירגא ב' שומר אמונים מליודנו (ת"צ) רבי צבי הירש המגיד מנדבורנא ב"ד שלום זליג ב' צמח ה' לצבי (תקס"א) רבי זאב מרחמסטריווקא ב"ד יוחנן (תרצ"ו) - רבי רפאל ב"ד חוקיהו מליודלה ב' חופת התינים (תקפ"ז) רבי בצלאל כ"ן אב"ד אוסטראה ב"ד נפתלי - הסמיכת הכמים (תע"ו) רבי אלעזר הורביץ ב"ד יהושע - יד אלעזר (תרכ"ד) רבי יהושע העשיל הכהן אב"ד קאפיש ב"ד גדליה - זכרון יהושע (תרפ"א) רבי ארי' לייבוש הלוי הורביץ מסטסלוב ב"ד יצחק ב' הרי בשמים ותל' הדי"ה מצאנא (תרס"ט) רבי שלמה שפירא אב"ד מונקאטש ב"ד אלעזר ב' שם שלמה (תתר"ד) רבי מנחם נחום פרידמאן מאיצקאן ב"ד אברהם יהושע מאדו"ד ב' רבי מנחם (תרצ"ג) רבי דוד מנחם ב"ד יהושע העשיל באב"ד מטרנפול ב' שו"ת הצללת השרון (תרצ"ו) נעקח"ש רבי שמעון מערלוי ב"ד אברהם שמואל בנימין ב' התעוררות תשובה וכו' רבי משה ב' ד' סופר הי"ד (תש"ד) - רבי ברוך אשר ב"ד אהרן מטשערנוביל (תרס"ה) רבי דוד פרנקל ב"ד נפתלי מירלש ב' קרבן העדה ושיירי קרבן (תקפ"ה) רבי יהודה לייב מרגליות ב"ד אשר זעליא מסוכטשוב פלאצק קאפיטשניץ, בוואנוב, שעברשין, ולעסלא, בסוף ימי אב"ד פרינקפורט ב' שו"ת פרי תבואה, קרבן ראשית ואל אורות (תקע"א) רבי דוד ב"ד מנחם מנדל דייטש אב"ד עיר הדש - אהל דוד (תקצ"א) רבי משה יהודה ב"ד מנחם מנדל מאצקא (תרכ"ד) רבי ברוך אשר טווערסקי ב"ד אהרן מטשערנוביל (תרס"ה) רבי ישראל מרדכי טווערסקי מרחמסטריווקא ב"ד יוחנן (תתש"ד) רבי יצחק שלמה אונגאר גאב"ד חוג התי"ס ב"ד אברהם צבי הי"ד (תתש"ד) רבי חיים דב ב"ד שלום הלפרין מוואסלוי (תשי"ז) רבי איתמר מנדבורנא ב"ד מאיר מקרעטשניץ (תשל"ג)
----------	---

עבודת קודש מרבניו שליט"א

על הרה"ק ב' בית אהרן מקארלין

הקפואים לא היה מסוגל לסבול הקור, ובקושי הצליח לתפוס את נשימתו, ועמד שם כמה רגעים, ולא היה יכול לסבול, אבל התבייש לצאת מן הנהר, כי מה יאמרו על 'עבודתו', אבל למעשה לא היה מסוגל לתפוס נשימתו, וכלו כל הקיצין והוצרך לצאת מן הנהר ברוב בושה והרפה. ומכ"ז יש ללמוד על עוצם עבודת הקודש, כי אותו חסיד רק עמד בנהר ולא טבל. זכותו יגן עלינו.

לאחר נישואיו של הרה"ק רבי אשר זי"ע עברו כמה שנים ולא זכה לבנים, והיה שם רופא מפורסם שאמר לאביו הרה"ק הבית אהרן אל הרופא, שכנראה שלא יוכל להוליד בשום פנים, ואמר שכשם שלא יצמחו שערות על כף ידו, כך לא יהיו לו בנים לעולם. נענה הרה"ק הבית אהרן ואמר, 'היו לו ילדים', וכך הוה שאכן נולד לו בנו הרה"ק רבי ישראל מסטאלין זי"ע - דער פראנקפורטער ועוד שתי בנות.

הרה"ק הבית אהרן זי"ע היה מחשיב מאוד את לימוד הגמרא, ואמר שאינו מסוגל להביט על אדם שלא למד דף גמרא באותו היום. ויש מאמר שאמר הרה"ק הבית אהרן בשם הרה"ק ר"ש מקארלין זי"ע, למה נקרא 'גמרא' שהוא מלשון 'גומרא דאשא', כי בשעה שאדם לומד גמרא לשמה בוער לבו להשי"ת למסור נפשו ורוחו ונשמתו אליו. **ועוזר השי"ת שזכותו יגן עלינו ועל כל ישראל לנצח, וחסות כל צדיקי אמת יגן עלינו ועל כל ישראל לנצח, ונזכה לעבוד את השי"ת וללמוד גמרא לשמה, ולהתעלות בתורה ובעבודה ובגמ"ת, אמי"ר.**

הרה"ק בעל בית אהרן מקארלין זי"ע היה קדוש עליון, וצדיקים אמרו עליו שהיה לו נשמת דוד המלך ע"ה. **מכ"ז** הרה"ק הרד"ש מלעלוב זי"ע היה תלמידו והיה מאוד דבוק עמו, והרה"ק הבית אהרן ארב אותו וקירב אותו מאוד והעריכו והחשיבו מאוד, והיו מקושרים זה בזה, ופ"א אמר לו הרה"ק הבית אהרן זי"ע 'איך מיט דיר און די מיט מיר בזה ובבא' עכ"ל"ק.

מסופר שפ"א הי' הרה"ק הבית אהרן אצל הרה"ק רבי מאיר מפרימשלאן זי"ע, ואמר לו הרה"ק מפרימשלאן שאין חידוש בכך שהתעליתם לדרגה גדולה כ"כ, שהרי יש לכם את בתו של הרבי. כי הרה"ק נשא לאשה את בתו של הרה"ק רבי מרדכי מקרעמניץ זי"ע בנו של הרה"ק המגיד מזולאטשוב זי"ע. הרה"ק רבי מאיר מפרימשלאן היה תלמידו של הרה"ק מקרעמניץ ואמר עליו שמלאכים ושרפים פחדו מדיבורו ולא שכח רגע א' מהשי"ת ועוד מסופר שפ"א נפגש הרה"ק הבית אהרן עם הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל זי"ע, ואמר הרה"ק מטשערנאביל, שאין זה חידוש שהתעליתם כ"כ למדרגות נפלאות כאלו, מפני שאתם הייתם בן יחיד אצל אביכם הרה"ק רבי אשר הגדול מסטאלין זי"ע, אבל אצלנו היה הרבה בנים, וממילא לא היה יכול אבי הרה"ק להתמסר רק עם א', כך אמר על עצמו ברוב ענוותנותו, אבל על הרה"ק בית אהרן אין זה חידוש שהתעלה והתקדש כ"כ,

אלה יעמדו על הברכה אשר לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

ברכות שמים מעל
ברגשי גיל ורונה נשגור בזה כסא דברכתא מזולא וגדא יאה, להאי גברא רבא ויקירא, העושה לילות כימים, כדי להרבות להפיץ מעיינות רבותינו הקדושים מלעלוב זיע"א, להשקות זקנים ונערים, במאמרים נאים ונהדרים, מזלים בתוכן ובחן מיוחד, לקבץ כעמיר גורנה, לזכות את הרבים זה עשרות שנים באוצרות זהב נחמדים מפז ומפנינים בעריכת הגליון המופלא "זכרו תורת משה", דבוק ומקושר בכל נימיו נפשו למרון רבינו, ה"ה הרה"ח המפורא המחנך הדגול רבי **יוסף לב שליט"א** והברכה אחת היא לאביו הדגול והנעלה, תורה ויר"ש היא כל רכושו, מקושר לרבוה"ק מלעלוב ומשמח אלוקים ואנשים ה"ה הרה"ח ר' **משה זאב לב שליט"א** להרגל שמחת הולדת הנניח - הנכדה בשעטומ"צ יה"ר שזיכו לרוות ולראות ממנה ומכל יוצ"ח רוב תענוג ונחת דקדושה בנים חיים וקיימים, ולגדלם לתורה ולבע"ת לחופה ולמעשים טובים, מתוך בריות גופא ונהורא ונפישא, ונזכה ל"זבא לציון גואל" ומלכינו כ"ק מרון רבינו שליט"א בראשינו, אמן.

ומברכין ומשבחין ומפארין ומעריצין **כל חסיד לעלוב בארץ ובתפוצות - חברי המערכת והקוראים**

ברכת מזל טוב נאמנה
הננו לברך בברכה מרובה לב' מעלת ידידינו עוז הנודע לתפארה, לבו ער וחם לכל דבר שבקדושה, כלי מחויק ברכה, מופלג בכל מידה ומעלה, שבחו מי ימלא במילה, מוסר נפשו למען הרבות במעשי צדקה וחסד, יקר הערך ורב הפעלים, דבוק ומקושר למרון רבינו שליט"א, ה"ה **הרה"ח ר' חנניה דוב הכהן קליינמאן שליט"א - אב"י בארא פארק** להרגל שמחת נישואי אהבת תחי' עב"ג בשעטומ"צ ברכתנו מעומק הלב שיוזכה לשישון ושמחה ונחת מכל יוצ"ח שישיוגוהו עד אין סוף מתוך בריו"ג ונהו"מ נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל אמי"ר.

מברכים מקרב לב - המערכת

ברכת מזל טוב נאמנה מקרב לבי
הננו לשגור בזה לקדם חזר מעלת אחי הקיק, האי גברא רבא טיב ועוקר חרם, גויס באריותא תדירא, אוצר כל המדה, פאר מקדושים מרובים תורה ויר"ש, מעמיד תלמידים הגונים וישרים חרין ופקי במכונני התורה **הגה"צ רבי שלום סופר שליט"א** ראש המלל אברכים "אור מנחם" דחסידי **העלות בארה"ק** להרגל שמחת נישואי אהבת תחי' תורה ויר"ש אה"ר מלאשב"ש שחום לרוות נחת נחת נחת נחת כל יוצ"ח, זה תענוג ונחת, מתוך שמחה ואהבה, אשיר ועשיר והרבת הדעת אמי"ר.

לעילוי נשמות האשה
החשובה מרת דבורה ע"ה בת הר"ר חיים ז"ל נפטרה י"ז סיון תשנ"ד תנצ"ב ה"ה

ברכת מזל טוב
לידידינו הקיק מחשובי אני"ש ומתפללי ביהמ"ד הרה"ח ר' **יוצחק גליק שליט"א** להרגל שמחת הולדת הנכד יהי רצון שיוזכה לרוב נחת מכל יוצ"ח, ומשמחה זו וישפיע תמיד שמחות באהלו אמי"ר.

קול רעה וישועה באה לי צדיקים
בהודיה לפני שזכן מעות, הננו לשגור בזה מיטב ברכתנו אל ידידינו וידיד בית ישראל איש האשכולות, מרביץ תורה וחסידות לעזרים, האי מרגינתא טבא, נערץ באראלי קודש הלולו בנו ועטרת, דין ופיש מדבית מרון רבותינו הקה"ט זיע"א מלעלוב, ענק עץ אבותי, לבית אבותי עטרת, כש"ת **הגה"צ רבי שלום סופר שליט"א** הוה **כ"ק מון ארזימי מוריט ורבי זיע"א** להרגל שמחת נישואי אהבת תחי' עב"ג אהרן המופלג הרב פנחס הל"ץ בן הרב **יואל מיכל שליט"א** בן **כ"ק אהרן ממכונקא בעלזא שליט"א** והברכה אחת היא להגה"צ **גאב"ר פאפא בירושלים רבי משה סופר** לנישואי הנכדה והא רעווא מן קדם אבותיו דבשמיא, קדם נורא עיללה, הבט משמים ופקודי גפן זאת, וזאת אבות יגן עלינו, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל לתפארת אבותי"ק, ומשמחת בית צדיקים זו וישפיעו השפעות טובות בריו"ג.